

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHEORGHÎĂ, NICULINA

Credințele noastre creează realitatea noastră : ghid practic de psihologie cuantică / Niculina Gheorghîță. - Ed. reviz.. - Iași : PIM, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-13-5048-3

159.9

Copyright © 2019, Niculina GHEORGHÎĂ

Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă, în orice formă sau prin orice mijloace, fără permisiunea scrisă a autorului.

Niculina Gheorghîță

Credințele noastre creează realitatea noastră

Ghid practic de psihologie cuantică

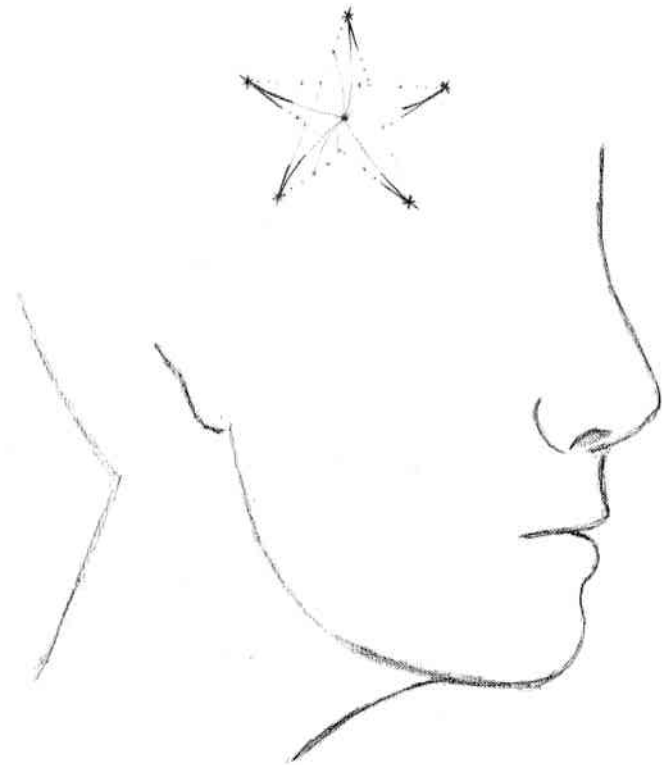
Ediție revizuită

editura pim
Iași, 2019

Cuprins

Introducere	13
Capitolul 1: „La început a fost Cuvântul...”	17
Capitolul 2: Programarea copilului în primii șapte ani de viață	25
Capitolul 3: Plasticitatea cerebrală și sănătatea creierului	43
Capitolul 4: Credința noastră mută munții ignoranței și a limitărilor	55
Capitolul 5: Credința, forța cu care transmiți o informație	63
Capitolul 6: Credințele noastre creează realitatea noastră	79
Capitolul 7: Ești creatorul realității tale	97
Afirmații utile	109
Bibliografie	111

„La început a fost Cuvântul... ”

Avem acest mesaj încă de la începutul Cărții Sfinte. Întrebându-mă mereu care este reala semnificație, în sfârșit, cred că am ajuns la înțelegerea acestui verset. Vă voi împărtăși ce am experimentat, am trăit și am văzut cum fiecare cuvânt se transformă în realitate. Noi oamenii suntem conștiință, tot ce este în jurul nostru este energie, iar colapsarea energiei – adică materializarea – depinde de intenția (credința) conștiinței, adică a omului. Prin gând noi dăm direcție energiei iar prin cuvânt deschidem și intrăm pe un flux de conștiință al materializării.

De fiecare dată când rostești un cuvânt, primul care auzi cuvântul ești chiar tu. Când te-ai auzit, informația intră în creierul mijlociu, adică în mijlocul capului și de acolo prin subconștient se face legătura dintre ce spui și crearea realității a ceea ce ai spus. Astfel când auzi un cuvânt la nivel neurologic se întâmplă niște fenomene și creierul secretă anumiți neurotransmițători prin care corpul începe să trăiască ce ai auzit. Adică dacă spui că ești genial se vor face niște conexiuni neurologice prin

care vei deveni genial prin diverse soluții, idei noi și magnifice pentru tine și pentru alții.

În momentul în care rostești un cuvânt distructiv de genul „sunt sărac”, „nu am”, „nu pot”, „nu am nici o șansă”, etc. subconștientul tău va crea oportunitățile să trăiești ceea ce ai spus. Deci cuvântul este cel care deschide ușa unui flux de conștiință pe care vei merge. Fiecare cuvânt activează o anumită zonă din creier. Prin folosirea unui cuvânt, în funcție de frecvența lui se transmite informația de la o rețea neuronală la alta. Adică dacă frecvența este de dimensiunea a șasea, informațiile și conexiunile care se formează între rețelele neuronale sunt pe frecvența a șasea, și în funcție de frecvență colapsăm energia și o transformăm în materie.

În creier avem o glandă care se numește glanda pituitară. Este prima glandă care se formează la făt după ce ovulul cu spermatozoidul s-au conectat. Această glandă este foarte importantă deoarece fără ea corpul fizic nu funcționează. Ea emite cei șapte hormoni sacri. Acești hormoni sunt potențiale codificate ale ființei umane. Aceste potențiale din hormoni se activează prin frecvența cuvântului rostit.

Cuvintele rostite determină crearea unor rețele neuronale care la rândul lor, dacă sunt activate suficient timp devin atitudine. Astfel fiecare atitudine pe care o manifestăm este masca unor substanțe chimice pe care le avem în corpul fizic.

Atunci când folosim cuvinte cu vibrație distructivă și intrăm pe un flux cu o frecvență mai coborâtă, prin autocorectare avem posibilitatea să schimbăm fluxul pe care suntem și să intrăm pe unul de o frecvență ridicată sau constructivă pentru noi. Ne putem răzgândi și schimba fluxul într-o clipă cu ajutorul poziției de observator, adică ajutându-ne de întrebarea: „Chiar vreau eu să fac asta cu adevărat?”. Adică fac asta pentru că vreau eu sau că vor alții, că trebuie, că ce va zice lumea, etc? Cred că ați trăit și dumneavoastră așa cum am trăit și eu, făcând anumite lucruri doar că voia cineva din exteriorul meu, sau ca să fie bine, sau ca să fiu apreciată de alții, sau să-mi demonstrez mie și altora că pot, iar după un timp s-a demonstrat că nu a fost bine nici pentru mine, nici pentru ceilalți. Atunci când faci ceva doar pentru exterior, tu de fapt calci pe tine, pe nevoile și dorințele tale și asta duce la un consum energetic imens, deoarece tu nu mai ești conectat la tine când faci ceva ce nu este în concordanță cu ce vrei tu. Este ca și cum nu ești acasă, te plimbi prin exteriorul casei tale interioare și nu te poți sfătui tu cu tine, nu te poți energiza tu de la casa ta, nu te poți bucura tu de ce realizezi. Probabil cunoașteți acest sentiment și acele păreri de rău de după.

Atunci când vrem ceva este extraordinar de important cum formulăm dorința. Subconștientul nostru nu cunoaște negația, el preia ceea ce spunem ca fiind ceea ce vrem. Așa că, este foarte important ca dorința pe care o

Resolvăm împlinită să o formulăm în termeni afirmativi, ca și cum deja avem acel ceva. Până și la nivel cerebral funcționează legea liberului arbitru și anume:

**Mergeți și experimentați dar să nu uitați că
oricând vă puteți răzgândi.**

Adică oricând prin propria alegere ne putem reaseza pe o altă frecvență a altui flux de conștiință. De noi depinde crearea realității noastre și totul pleacă de la cuvântul care deschide poarta materializării.

Dumnezeu a lăsat soluții de rezolvare a diverselor oportunități sau probleme, peste tot în noi și în afara noastră. Se spune că: „**nu există probleme, ci oameni care nu văd soluțiile**” din cauza credințelor false pe care le au. Astfel totul se întâmplă conform credințelor noastre. S-a descoperit științific că nu putem vedea ceva dacă mintea noastră nu crede că acel ceva poate exista. De aceea creierul uman este instrumentul prin care creăm mintea, iar mintea este câmpul prin care noi creăm realitatea. Ea este servitorul spiritului, dar pentru a o putea utiliza la parametrii optimi important este să o disciplinăm. Disciplina efectuată un anumit timp fizic (douăzeci și unu de zile) va crea o rețea neuronală careia i-ai dat energie și ai configurat-o prin intenție, iar după ce acea rețea neuronală este creată, se menține în lobul frontal - care este „dirijorul creării realității noastre”- prin concentrare și în scurt timp apare materializarea a ceea ce ne dorim

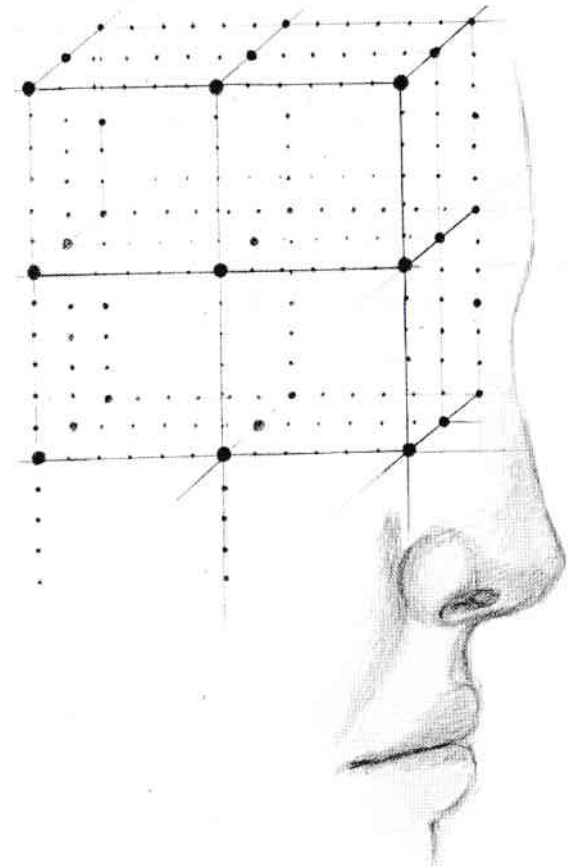
sau am intenționat în realitatea noastră. Așa cum am mai spus ceea ce îți în lobul frontal ca și concentrare, se va manifesta în plan concret ca materializare, în funcție de cât de mult îi dai atenție, susținere și focus. Prin cuvânt tu transmiți intenția dorinței tale lobului frontal. Iar prin comportamentul tău congruent cu ceea ce ai rostit se concretizează intenția.

În rugăciunea Tatăl nostru este un verset care spune - „*precum în cer așa și pe pământ*” - adică cum e la nivel cerebral așa este și în corpul fizic. Adică orice gândim aceea vom trăi și vom experimenta. Tonul creării realității pleacă de la nivel cerebral, continuă prin rostirea cuvântului a ceea ce vrem și sfârșește prin materializarea în planul concret, fizic.

În concluzie cuvântul are diverse frecvențe. Cu cât frecvența este mai înaltă, constructivă, potențatoare, cu atât creierul transmite impulsul spre structura noastră ADN iar transformarea noastră se vede în exterior prin atitudinea și manifestarea noastră. Idem, cu cât frecvența este mai coborâtă și ține de personalitatea limitată, cu atât suntem mai departe de Sinele nostru Divin și accesăm fluxuri de conștiință cu vibrație joasă, iar manifestarea noastră este asemenea. Ceea ce ne arată faptul că „*la început a fost cuvântul...*” este un indicator a ceea ce materializăm și trăim.

Așa este și așa să fie!

Programarea copilului în primii șapte ani de viață

„Dumnezeu a făcut omul după chipul și asemănarea Lui”. Astfel, fiecare om poartă în el chipul lui Dumnezeu, manifest sau nu.

Fiecare copil înseamnă participarea omului la Creația Domnului. O repetare a Chipului Divin. Acest lucru semnifică nu numai participarea la formarea structurii fizice, cum se înțelege în mod curent, ci formarea entității ca întreg. Formarea corpului fizic al copilului nu este un proces care poate fi dirijat conștient; aceasta se realizează prin procese subconștiente, atât ale entității care vine cât și ale trăirilor și atitudinilor părinților din preajma fătului. Ceea ce prea puțin se cunoaște este faptul că aportul părinților la crearea copilului este infinit mai subtil și posibilitățile de influențare a caracterului, destinului și sănătății viitorului copil sunt practic mult mai mari decât s-ar bănuși.

Fiecare copil este o entitate de sine stătătoare, o personalitate care se afirmă din primele ceasuri de viață, fapt bine cunoscut de medicina clasică. Entitatea vine, de